

L'edifici actual és el resultat d'una profunda reforma realitzada per l'enginyer militar Francisco Fernández de Angulo, l'any 1789, durant el període de domini espanyol del segle XVIII. El projecte de l'enginyer va afectar, bàsicament, el pis superior i l'aspecte extern de l'edifici i va resoldre, amb gran tècnica i intel·ligència, el fort desnivell del terreny, les diferents dimensions dels seus enfronts i la difícil perspectiva de l'edifici, que sembla guaitar a la plaça, oferint la visió de les seves dues úniques façanes lliures.

L'obra s'enquadra dins els ordres clàssics i les formes racionals que apunten ja cap a un neoclassicisme, però que encara podem considerar com a barroc-clàssic. Aquest estil, de clara influència francesa, arriba a Menorca amb el domini espanyol i marcarà l'arquitectura civil realitzada durant aquells anys.

Dos coronaments típicament barrocs rematen les dues façanes. A la principal, una torre quadrangular, on s'instal·la un rellotge importat d'Anglaterra l'any 1731, durant la primera dominació anglesa-amb anterioritat, el rellotge estava col·locat sobre el portal de les antigues murades que unia Santa Maria i l'Ajuntament, que precisament va ser enderrocat amb motiu de la reforma de la Casa Consistorial. La façana lateral és coronada per l'Escut d'Armes d'Espanya, obra de l'escultor Miquel Comas.

L'edifici es va inaugurar, provisionalment, el mes de febrer de 1789, amb motiu de la proclamació de Carles IV, però no es va acabar fins al mes de maig.

La peça més important de l'edifici és la Sala Noble, on se celebren les sessions de Ple i els actes protocol·laris. Cal destacar-hi el llum venecià i la Galeria de Menorquins Il·lustres, creada el segle XIX.

La actual Casa Consistorial es el resultado de una profunda reforma realizada por el ingeniero militar Francisco Fernández de Angulo, el año 1789, durante el período de dominio español del siglo XVIII. El proyecto del ingeniero afectó, básicamente, el piso superior y el aspecto externo del edificio y resolvió, con gran técnica e inteligencia, el gran desnivel del terreno, las diferentes dimensiones de sus fachadas y la difícil perspectiva del edificio, que ofrece desde la plaza la visión de sus dos únicas fachadas libres.

La obra se encuadra dentro de los órdenes clásicos y las formas racionales que apuntan ya hacia un neoclasicismo, pero que todavía podemos considerar como barroco-clásico. Este estilo, de clara influencia francesa, llega a Menorca durante el dominio español y marcará la arquitectura civil realizada durante aquellos años.

Dos elementos, típicamente barrocos rematan las dos fachadas. En la principal, una torre donde se instala un reloj importado de Inglaterra el año 1731, durante la primera dominación inglesa-con anterioridad, el reloj estaba colocado sobre el portal de las antiguas murallas que unían Santa María y el Ayuntamiento, que precisamente fue derribado con motivo de la reforma de la Casa Consistorial. La fachada lateral está coronada por el escudo de armas de España, obra del escultor Miquel Comas.

El edificio se inauguró, provisionalmente, el mes de febrero de 1789, con motivo de la proclamación de Carlos IV, pero el conjunto de las obras no finalizaron hasta el mes de mayo del mismo año.

La pieza más importante del edificio es la Sala Noble, donde se celebran las sesiones de Pleno y los actos protocolarios. Cabe destacar en ella la lámpara veneciana y la Galería de Menorquines Ilustres, creada en el siglo XIX.